

може бути використаний 3D-принтер, пристрій, що використовує метод пошарового створення фізичного об'єкта на основі віртуальної 3D-моделі. Тому цілком можливо, що в недалекому майбутньому експерти будуть змушені розробляти методики, пов'язані з діагностичним та ідентифікаційним дослідженням 3D-принтерів, та виготовлених з їх допомогою реальних 3D-моделей.

Отже, криміналістична фотографія широко використовується у криміналістиці як під час огляду місця події, відтворення обставин та обстановки скоєння злочину, так і під час проведення експертизи і роботи із доказами. Розвиток технологій запровадив використання нових методів криміналістичної фотографії, провідними з яких метод сферичних панорам та 3D сканування. Окрім цих методів широкого розповсюдження здобуває використання 3D принтерів та інших допоміжних приладів, мета яких полягає у достовірному відтворенні всіх об'єктів та обставин скоєння злочину.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : станом на 1 січ. 2013 р. : відповідає офіц. тексту. – Х. : Право, 2013. – 344 с.
2. Шепітько В.Ю. Криміналістика [Текст] / За редакцією доктора юридичних наук, професора, члена кореспондента Академії правових наук України В.Ю. Шепітька – Київ. «Ін Юре», 2001. – 682 с.
3. Шехавцов Р.М. Впровадження технологій 3D моделювання у розслідування злочинів: правові та криміналістичні проблеми [Текст] / Р.М. Шехавцов // Криміналістика ХХІ століття. С. 166-170.
4. Кофанов А.В., Кобилянський О.Л. Судова (криміналістична) фотографія: навчальний посібник [Текст] / А.В. Кофанов, О.Л. Кобилянський – Київ. «Наукова бібліотека криміналіста», 2006. – 352 с.

Реформи законодавства України в умовах євроінтеграції в правоохоронній сфері

Березанська О.О., студент Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»

Науковий керівник: доктор юридичних наук, професор *Лук'яничов Є.Д.*

16 вересня 2014 року Верховна Рада України ратифікувала Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Щоб стати рівним партнером країн Євросоюзу, Україна повинна здійснити ряд реформ та провести роботу щодо адаптації національного законодавства до законодавства Європейського союзу.

Процес адаптації регулюється Законом України від 18.03.2004 року № 1629-IV «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу».

Для адаптації національного законодавства в правоохоронній сфері до законодавства Європейського союзу проведено значну роботу. Так, 12.12.2001 підписано міжнародну Угоду «План дій Європейського Союзу в галузі юстиції та внутрішніх справ» (далі - План дій). Одним з основних його завдань є розвиток партнерства та практичного співробітництва між Європейським Союзом, його країнами-членами, сусідніми країнами-кандидатами на вступ до ЄС та Україною в галузі юстиції та внутрішніх справ. План дій охоплює такі сфери співробітництва, як боротьба з

організованою злочинністю, тероризмом, розширення співробітництва в правоохоронній сфері тощо.

Слід враховувати, що науково-технічний розвиток країн ЄС на декілька кроків попереду, ніж країн СНД (зокрема, України), хоча зростання злочинності, спостерігається практично усюди. Європейські держави відшукують все ефективніші заходи боротьби з нею. В країнах ЄС поліція отримує на озброєння найсучасніші технічні засоби та методи, що забезпечують швидке реагування на вчинений злочин, інформаційний контроль за злочинцями за допомогою заходів поліцейської і «внутрішньої» розвідки.

Зібрана інформація підлягає комп'ютерній обробці й накопиченню в базах даних, що обслуговують правоохоронні органи. Поліцейська автоматизована інформаційна мережа замкнута й ефективно обслуговує такі розвинуті країни, як Англія, Франція, Італія, Німеччина.

Значна увага приділяється роботі лабораторій криміналістичної експертизи, рівень оснащення яких сучасним аналітичним обладнанням дуже високий. Використовуються найсучасніші (часто спеціально виготовлені для дослідження речових доказів) прилади й обладнання для мікроаналізу, нові комп'ютерні технології, засоби зв'язку. Надається велике значення розкриттю злочинів за гарячими слідами, тому у практику поліцейських органів впроваджені різноманітні пошукові прибори, комплекти технічних засобів для виявлення, фіксації та вилучення слідів на місці події, експрес методи дослідження речових доказів.

Створені й успішно функціонують автоматизовані системи криміналістичної реєстрації, наприклад, дактилоскопічні обліки, коли з патрульної поліцейської машини можна отримати по комп'ютерній мережі інформацію, необхідну для розшуку й затримання злочинця.

Ці досягнення у сфері криміналістичної техніки та судової експертизи повинні використовуватися вітчизняними криміналістами, що служитиме удосконаленню їх професійної діяльності в умовах євроінтеграції.

Планом дій Європейського Союзу в галузі юстиції та внутрішніх справ передбачено наступні види співробітництва в правоохоронній сфері:

- обмін технічною, оперативною та стратегічною інформацією між правоохоронними органами країн-членів ЄС та України в сфері організованої злочинності, беручи до уваги необхідність вжиття законодавчих та інших заходів з метою гарантування конфіденційності та захисту даних при взаємному обміні інформацією;

- визначення національних українських органів, на виконавчому рівні, для обміну інформацією з правоохоронними органами країн-членів ЄС;

- вжиття необхідних заходів загальнодержавного рівня для систематизації співробітництва між поліцією, митною службою, розвідкою та службою безпеки, з метою запобігання поширенню злочинної діяльності на територію другої сторони;

- обмін інформацією про сумнівні фінансові операції між підрозділами фінансової розвідки країн-членів ЄС та відповідним органом України;

- продовження підготовки співробітників українських правоохоронних органів до рівня стандартів ЄС.

Приймаючи до уваги нещодавнє підписання Угоди про асоціацію можна зробити висновок, що України рухається у визначеному напрямі в

сфері співробітництва в правоохоронній діяльності. Україною ратифіковано ряд найбільш важливих міжнародних документів, спрямованих на боротьбу з організованою злочинністю та корупцією, а також щодо захисту прав людини, здійснено ряд заходів, направлених на створення баз даних щодо ідентифікації населення, зокрема, передбачено запровадження біометричних паспортів.

Однак для того, щоб на рівних умовах виступати партнером країн Євросоюзу, Україні слід провести коптку роботу щодо:

- удосконалення технічної бази: використання найсучасніших приладів й обладнання для мікроаналізу, нових комп'ютерних технологій, засобів зв'язку;

- створення автоматизованої системи криміналістичної реєстрації та приєднання до поліцейської автоматизованої інформаційної мережі, яка обслуговує розвинуті країни;

- з метою забезпечення висококваліфікованими кадрами здійснювати підготовку співробітників українських правоохоронних органів на рівні стандартів ЄС;

- запровадження урядових програм фінансової підтримки даних реформ, можливість залучення коштів міжнародних організацій, отримання грантів тощо.

Завдання балістичних досліджень у сучасних умовах

Закурська А.Е., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Семенов В.В.*

Розслідування злочинів, пов'язаних з незаконним поводженням зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами, а також з викраденням, привласненням, вимаганням, шахрайством або заволодіння зброєю шляхом зловживання службовим становищем вимагає знання самої зброї, що становить зміст одного з найважливіших елементів криміналістичної техніки, яка іменується судовою балістикою.

Судова балістика – це галузь криміналістичної техніки, яка вивчає ознаки вогнепальної зброї і боеприпасів, закономірності виникнення слідів їх застосування, розробляє засоби і методи збирання й дослідження таких слідів, для встановлення певних обставин розслідування злочинів (а також рекомендацій щодо запобігання злочинам), пов'язаних із вогнепальною зброєю.

Об'єктами балістичного дослідження, а отже, джерелами криміналістичної інформації є:

- 1) безпосередньо зброя – нарізна і гладкоствольна; стародавня і сучасна; заводська і кустарна; частини зброї (шічки, магазин, шомпол); приналежності до зброї – протирання, кобура, чохол; схованки зберігання зброї;

- 2) пристрої і предмети, що не є зброєю, але схожі на неї – стартові, будівельно-монтажні, газові пістолети, запальнички, іграшки тощо;

- 3) боеприпаси, гільзи, кулі, дріб, капсулі, пижі, прокладки;

- 4) матеріали та інструменти для виготовлення, спорядження і заряджання боеприпасів;